

nu ere førte frem gennem Pressen og paa anden Maade.

Til disse Enkeltheber skal jeg indskrænke mig, skjøndt selvfølgelig Finantslovsforlaget kunde give Anledning til mange flere Betragtninger; men jeg har troet det rigtigt at holde mig til disse Hovedpunkter, til dem, som have virkelig finantslig Betydning, og ikke fordybe mig i Enkeltheber, der snarere høre hjemme ved Sagens specielle Behandling, 2den Behandling.

Tang: Det synes jo, at ærede Medlemmer ved deres Mangel paa Opmærksomhed vise, at de ønske Finantslovens første Behandling endt saa hurtigt som mulig, og jeg skal derfor indskrænke mig til et Par Bemærkninger, som navnlig henhøre under Kirke- og Undervisningsministeriets Budget. For tre Aar siden vedtog Rigsdagen at forhøje Summen til trængende Folkehøjskoleelever. Jeg tror, at det har vist sig, at denne Sum er for lille. Flere Skoleraad give til vedkommende Elever for at være en Vinter paa en Skole 50, 60 a 70 Kr., men Betalingen er flere Steder højere, og det vil altsaa blive dem for dyrt at være der. Desuden mener jeg, at de Penge, som vi give ud dertil, er nogle af de bedst anvendte Penge. Mange sige, at vi især ved at give til Besættninger styrke vort Folk; jeg tror, at er der Noget, Folket styrkes ved, og Riget opholdes ved, er det ved Tallet paa byggede, dannede, oplyste og intelligente Mænd. Sjælden kan tage vore Vaaben og vore Fæstninger fra os, men Folket, som bor her, bliver, og det kommer an paa, hvorledes dette Folk kan komme til at reise sig igjen. Derfor tror jeg, at et Folk ikke let kan anvende for meget paa Oplysningen; navnlig er det jo godt for den Ubemidlede, at dette sker, og derfor tillader jeg mig at henstille til det kommende Finantsudvalg og til den høitærede Minister, at man iaar forhøjer Summen til trængende Elever. Jeg siger udtrykkelig til Elever, da jeg er mod de Penge, som uddeles til selve Højskolerne. Jeg ønsker dem allesammen over til trængende Elever, men da dette vel ikke kan ske, ønsker jeg, at Summen forhøjes mindst med 25,000 Kr., saaledes at Bevillingen til trængende Elever bliver 125,000 Kr. Skulde Nogen have ifinde at foreslaa den højere, vilde jeg ogsaa meget godt kunne stemme derfor. — Det andet Punkt, som jeg vil henlede Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenets Opmærksomhed paa, er med Hensyn til Uddelingen af Penge til disse trængende Elever gennem Skoleraadene. Jeg tror, at nogle af Skoleraadene bære sig helt forkert ad dermed, og jeg kunde ønske, at den høitærede Minister havde Die dermed; det kommer tilfældt til at gaa ud over Skolerne, at Uddelingen gennem Skoleraadene paa sine Steder er saa daarlig. Nogle Skoleraad bestemme — hvad der er meget rigtigt —, at en

er paa Skolen, men andre Skoleraad bestemme derimod, at, dersom Eleven ikke bliver paa Skolen det hele Kursus igjennem, faar han Ingenting. Hvem kommer det saa til at gaa ud over? Det forundrer mig meget stærkt, at den Vistandsmand, som Kirke- og Undervisningsministeren har, og som egentlig ikke har Andet at gjøre end at regne ud, hvad Folkethinget har ment, han skulde bestille, ikke har havt sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Forholdet er det, at, naar f. Ex. en Elev, der egentlig ikke burde have Understøttelse — Amtsraadet kan ikke kjende Alle — og viser daarligt Forhold ved Skolen, bortvises af Skolen, maa Skolen tabe Penge, thi han har Intet at betale med. Eller, sæt f. Ex., at Eleven opfører sig godt, men bliver syg og efter 3 a 4 Maanedes Forløb maa bort fra Skolen, saa faar Skolen Ingenting for den Tid, han har været paa Skolen. Jeg mener derfor, at det burde sættes saaledes, som adskillige Skoleraad gjøre, at Eleven faar Bidrag i Forhold til Tiden, han er paa Skolen, enten det er længere eller kortere. Det bør stilles saaledes, at, hvis f. Ex. Eleven paa Grund af sin Opsørjel bliver bortvist fra Skolen eller kommer bort derfra ved Sygdom, Skolen da ikke taber. Det er Ting, som meget let kunne rettes, naar Skoleraadene af højere Vedkommende blive gjort opmærksomme derpaa. Det var blot disse Par Ord, jeg vilde bemærke.

Chr. Jensen: Det er kun et Par Bemærkninger til den ærede Indenrigsminister, jeg vil tillade mig at fremsætte her. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling), berørte igaar, navnlig at Havnebanen her i Kjøbenhavn blev meget lidt benyttet, fordi Tugterne vare for høje. Jeg har et lignende Exempel hjemme fra, nemlig Trækbanen ved Skive, som for endel Aar siden blev anlagt; den bliver ogsaa lidt benyttet, fordi Tugterne ere for høje. Trækbanen ved Skive gaar som bekendt ud fra Havnen men høier sig i 2 Arme, en gaar til Banegaarden, en anden til Byen. Skjøndt den Arm, som gaar til Banegaarden, er et Stykke længere end den, der gaar til Byen, er Tugten derpaa dog kun det Halve af den, som fordres paa den Arm, som gaar om til Byen, og det har bevirket, at saa meget af Banen bliver kun ubetydelig benyttet, thi Beboerne kunne bedre faae deres Varer fra Havnen hjorte op med Bogn, end de kunne, naar de benytte Banen. Det har vistnok ikke været Meningen, at, naar man anlægger saa kostbare Befordringsmidler, Befordringen dermed skulde blive dyrere end Transporten med Bogn. Jeg har villet berøre dette Punkt for at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed derpaa, for at han gennem Administrationen kan foretage en Forandring heri, hvilket vilde være overordentlig heldigt for Beboerne af Skive. — Det andet Punkt, som jeg vil tillade mig at henlede Op-